

ledning af motionen hemställa, att Riksdagen ville, i enlighet med hvad motionären föreslagit, besluta,
att i underdånig skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla,
det Kongl. Maj:t täcktes låta utfärda lämpliga och till ändamålets vinnande erforderliga föreskrifter.

Stockholm den 19 Februari 1876.

På Utskottets vägnar:

EUG. CLAIRFELT.

N:o 9.

Ank. till Riksd. Kansli den 19 Febr. 1876, kl. 12 midd.

*Andra Kammarens Andra Tillfälliga Utskotts Utlåtande, N:o 4,
angående väckt förslag om tillägg till instruktionen för
provincialläkare den 13 Juni 1822.*

Uti en inom Andra Kammarens väckt motion, N:o 46, har Herr *Carl Johanson* från Kopparbergs län, i ändamål att bereda rotehållare en känbar lättnad i sina bördor och under förhoppning att sådant kunde ske »utan att göra provincialläkarne någon orätt», föreslagit, att Riksdagen skulle hos Kongl. Maj:t begära ett tillägg till instruktionen för provincialläkare af den 13 Juni 1822, hvarigenom provincialläkarne skulle förpligtas att, utan arvode, på anmodan besöka sjuke soldater, då rotehållaren bekostade skjuts och medikamenter.

Genom cirkulär till samtliga Konungens Befallningshafvande i riket den 4 December 1830 har Kongl. Maj:t förordnat, att då »vederbörande regements- eller bataljonsläkare af rust- eller rotehållare kallas till sjuk soldat å roten, den rustande är skyldig att hemta och återföra läkaren, utan förbindelse att underhåll eller särskild ersättning honom tilldela; hvaremot, då regements- eller bataljonsläkare af regementsbefälet beordras att besöka sjuk soldat å roten, vid en sådan inom regements stånd verkställd förrättning någon fråga om skjuts- och traktamentsersättning icke bör uppstå».

Genom 23 § i ofvannämnda instruktion för provincialläkarne är deremot stadgadt, »att vid alla resor, som provincialläkare uti embetsärenden företaga, bestås honom skjuts- och dagtraktamente».

Häraf framgår *dels* att redan nu finnes en annan klass af läkare, nemligen militärläkarne, som hafva, och det i än högre grad än motionären åsyftat, skyldighet att lätta de rotehållarnes bördor, som motionären velat pålägga provincialläkarne; *dels ock* att ingen af nuvarande provincialläkare lärer kunna, utan orätt, åläggas att, utan ersättning, fullgöra hvad som nu tillkommer en annan klass af embetsmän, om ens sådant i öfrigt vore med god ordning öfverensstämmande.

Något skäl för denna värdsskyldighets öfverflyttande, företrädesvis på provincialläkarne, har motionären ej anfört och Utskottet har ej heller kunnat finna något sådant, utan har Utskottet fastheldre icke kunnat undgå att fästa afseende på den stora vikt och betydelse för den militära helsovårdens vederbörliga upprätthållande, som ligger deruti, att de vid densamma serskildt anstälde läkare ega så noggrann kännedom, som möjligt, om soldatens helsa och de förhållanden, som derpå ega inflytande såväl hemma på roten, som vid möten och kommenderingar.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, får Utskottet hemställa, att Herr C. Johansons ifrågavarande motion måtte af Kammarerna afslås.

Stockholm den 19 Februari 1876.

På Utskottets vägnar:

EUG. CLAIRFELT.
